

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.697/2016/4.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke, előadó bíró
Dr. Tallián Blanka bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
Dr. Bertalan Tamás ügyvéd

Az alperes

Az alperes képviselője:
Dr. Kovács Elvira ügyvéd

A per tárgya: felmondás jogellenességének jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Győri Törvényszék 2.Mf.20.060/2016/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.68/2015/11.

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Törvényszék 2.Mf.20.060/2016/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.68/2015/11. számú ítéletét megváltoztatva a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap

alatt - 40.000 (negyvenezer) forint és 10.800 (tízezer-nyolcszáz) forint áfa együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 124.100 (egyszázhuszonnégyezer-egyszáz) forint kereseti, 165.400 (egyszázhatvanötezer-négyszáz) forint fellebbezési és 206.800 (kettőszázhaty-ezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 1986. december 15-étől állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperes jogelődjénél adminisztrátor munkakörben. Munkáját az alperes jogelődjének gy. telephelyén 8 órás munkarendben végezte, általános adminisztrátor munkaköri feladatokat látott el.
- [2] A munkáltató személyében bekövetkező változást megelőzően, 2014. második félévében az alperes a felperes részére előbb 4 órás irattározási feladatokat, majd 6 órás irattározási és egyéb adminisztratív feladatokra vonatkozó munkakört ajánlott fel. A felperes részére 8 órás munkarendben, illetve a korábbi feladatainak megfelelő munkakörben az alperes ajánlatot nem tett.
- [3] Az alperes jogelőd 2014. december 31-én beolvadás útján egyesült az alperesi társasággal. A munkáltató személyében bekövetkezett változásról, valamint a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 46. § (1) bekezdésben meghatározott munkafeltételek változásáról az alperes a 2014. december 18-án kelt tájékoztatóban értesítette a felperest.
- [4] Az alperes 2015. január 14-én kelt felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát 2015. április 15-ével, a munkavégzés alól 2015. január 16-ától kezdődően mentesítette. Az indokolás szerint az integráció miatt az alperes átszervezést hajtott végre, melynek következtében a munkavállaló korábbi általános adminisztratív munkaköre megszűnt, a felajánlott másik munkakört pedig nem fogadta el, ezért a továbbfoglalkoztatására nincs lehetőség.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperes a keresetében a felmondás jogellenességének megállapítását kérte az Mt. 36. § (1) bekezdés, 64. § (2) bekezdés alapján, valamint ennek jogkövetkezményei alkalmazásaként 3 havi

felmondási időre járó távolléti díj, és perköltsége megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

- [6] Hivatkozása szerint már 2014. közepétől érezhető volt, hogy az alperes a felperest e kötelezettsége ellenére nem kívánja továbbfoglalkoztatni. A felajánlott részmunkaidős munkakör sem a korábbi munkaköri feladatainak, sem a munkarendjének nem felelt meg. Azt, hogy a munkáltató nem kívánja a felperest továbbfoglalkoztatni, igazolja, hogy a munkaviszonyát már a jogutódlást követően tizenöt nappal megszüntették.
- [7] A jogalkotó szándéka a munkavállaló hosszabb távú foglalkoztatási kötelezettségére terjedt ki, így ezen rövid időszak a jogszabály kijátszására irányult a jóhiszemű joggyakorlás teljes mértékű mellőzésével.
- [8] A felmondás nem felel meg a valóság követelményének sem, mert a munkaköre nem szűnt meg, a munkaköri feladatait továbbra is végzik az alperes munkavállalói.
- [9] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására, a felperes perköltségben marasztalására irányult. Hivatkozása szerint az alperes társaságba a jogelőd (K.V. Zrt.) mellett még 5 V. társaság olvadt be 2014. december 31-ével. Ennek következtében a társaságok központi telephelyein lévő feladatokat át kellett tekinteni, és azokat több esetben más helyre telepíteni. Az alperes jogelőd székhelyén csak bizonyos szakterületek és tevékenységek maradtak. Az irattározási feladatok a sz. központba kerültek, a gy. központban maradt ilyen jellegű feladatokat egy munkavállaló részmunkaidőben látja el.
- [10] A felperes munkaviszonyának felmondására nem a munkáltató személyében bekövetkezett változás miatt került sor, hanem az alperes a jogutódlást követően saját működési körbe tartozó okból végrehajtott átszervezés miatt szüntette meg a felperes munkaviszonyát, így az intézkedése nem jogellenes.

Az első- és másodfokú ítélet

- [11] A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.68/2015/11. számú ítéletével az alperest a felperes keresete szerint marasztalta kötelezve az eljárási illeték megfizetésére is.
- [12] Döntését a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 164. § (1) bekezdésére, 163. § (2) bekezdésére, 206. § (1) bekezdésére, az Mt. 36. § (1) bekezdésére, 65. § (1) bekezdésére, 66. § (1) - (2) bekezdésére, 64. § (2) bekezdésére, 82. § (4) bekezdésére, és a 7. § (1) bekezdésére alapította.
- [13] Vizsgálta, hogy az átszervezés, valamint a felmondás megfelel-e a törvényi feltételeknek, illetve hogy az alperes a továbbfoglalkoztatási kötelezettségének eleget tett-e.
- [14] Rögzítette, hogy a felek nem vitatták, miszerint a felperes részére

új munkakört ajánlottak fel, mely rövidebb munkaidőre vonatkozott. Az elsőfokú bíróság a tanúvallomások és a csatolt iratok alapján megállapította, hogy az alperes jogelődénél átszervezés történt, melynek következtében a felperes munkaköre megszűnt, a feladatait szétosztották. Az irattározási feladatok többségében a szombathelyi központba kerültek, a győri központban felmerülő ilyen feladatokat egy munkavállaló részmunkaidőben látja el. Ezért a felperes azon hivatkozása, hogy a felmondás indoka nem valós, megalapozatlan volt.

- [15] Az alperes továbbfoglalkoztatási kötelezettségét vizsgálva rögzítette, hogy a munkaviszonyból származó jogok és kötelezettségek automatikus átszállásából következik, hogy a munkaviszony a maga egészében teljes tartalmával, azaz valamennyi belőle származó joggal és kötelezettséggel száll át az átvevőre. Továbbfoglalkoztatás esetén a jogutód munkáltató a munkavállaló munkabérét, munkakörét nem változtathatja meg, határozatlan idejű munkaviszonyát határozott idejűvé nem módosíthatja.
- [16] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes 2015. január 1-jét követően 2015. január 16-áig valóban foglalkoztatta a felperest, azonban az alperes már 2014-ben tudatta a felperessel, hogy teljes munkaidőben ugyanazon munkakörben nem tudja foglalkoztatni 2015. január 1-jét követően. A felperes részére felajánlott munkakör vonatkozásában a munkaidő a 6 órát nem haladta meg, és a feladatokat is módosították.
- [17] Az elsőfokú bíróság megalapozottnak találta a felperes hivatkozását, hogy az alperes azon magatartásával, miszerint 2015. január 1-jét követően 14 napig foglalkoztatta a felperest, majd ezt követően szüntette meg a munkaviszonyát, jogával visszaélt, ezért a felmondás jogellenes. A tizenöt nap a jogszabály szigorú értelmében továbbfoglalkoztatás ugyan, a jogalkotói szándék azonban a munkavállaló hosszabbtávú foglalkoztatási kötelezettségének előírására terjed ki, az alperes pedig ezen kötelezettségének nem tett eleget, 8 órás munkaidőben nem kívánta a felperest foglalkoztatni, így a továbbfoglalkoztatás feltételei nem valósultak meg. Utalt az Mt. 46. § (1) bekezdésére is azzal, hogy csak az itt felsorolt körben lehetséges a munkafeltételek módosítása, de a teljes munkaidős foglalkoztatás részmunkaidős foglalkoztatásra nem változtatható. Arra figyelemmel, hogy az alperes már az átszervezést megelőzően közölte a felperessel, hogy a munkaszerződés szerinti feltételekkel nem kívánja továbbfoglalkoztatni, megsértette az Mt. 7. § (1) bekezdésében foglaltakat.
- [18] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Győri Törvényszék 2.Mf.20.060/2016/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, kötelezte az állam javára fellebbezési illeték megfizetésére.
- [19] A másodfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes már a keresetlevelében is hivatkozott arra, miszerint az alperes eljárása a jóhiszemű joggyakorlás követelményébe ütközik. E hivatkozás

megfelel az Mt. 7. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésnek. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság alappal folytatott le erre vonatkozóan bizonyítást.

- [20] A törvényszék szerint az alperesnek joga volt felmondást közölni, a joggyakorlás módja azonban nem volt rendeltetésszerű, intézkedése csak látszólag jogszerű. A 2014. december 31-ei beolvadást megelőzően a felperessel már az alperes munkáltató tárgyalta annak ellenére, hogy a munkáltatói jogokat még a jogelőd gyakorolta. Ezen egyeztetések során egyértelművé vált, hogy nem tudja és nem is kívánja a felperest az alperes alkalmazni 2015. január 1-jét követően. Ezt az is igazolja, hogy a szervezeti ábra nem tartalmazta a felperes munkakörét. A 2015. január 6-án felperesnek kézbesített munkáltatói tájékoztató alapján abban a tudatban volt, hogy a foglalkoztatása továbbra is az eredeti feltételekkel valósul meg. Ennek ellenére az alperes kézbesítette részére 2015. január 15-én a felmondást. A tájékoztató közlésével tehát az alperes a felperes felé azt a látszatot keltette, mintha a továbbfoglalkoztatása megvalósulna, jogviszonya fennmaradna. Ebből következően az alperes a jogával visszaélt, magatartása, intézkedése a felperes jogos érdekét csorbította, mert a felperes érdeke a továbbfoglalkoztatás volt, amely a felmondással megghiúsult.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [21] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével elsődlegesen az elsőfokú ítéletet megváltoztató keresetet elutasító döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte.
- [22] Hivatkozása szerint az eljáró bíróságok az Mt. 66. § (2) bekezdésébe, 7. § (1) bekezdésébe, 38. § (1) bekezdésébe ütköző döntést hoztak és figyelmen kívül hagyták az MK.95. számú állásfoglalás IV., valamint az I.b.) pontjában foglaltakat.
- [23] Az eljáró bíróságok jogszerűen állapították meg, hogy a felmondásban hivatkozott, a munkáltató működésével összefüggő ok, az átszervezés valós volt. Az MK.95. számú állásfoglalás I.b.) pontja szerint az átszervezés célszerűsége, gazdaságossága nem a munkaügyi jogvitára tartozó kérdés, ezért szükségtelenül vizsgálták a bíróságok az alperes joggyakorlásának módját.
- [24] A tájékoztató levél célját tévesen állapították meg a bíróságok. Az alperes az Mt. 38. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettséget teljesítette e levél kézbesítésével.
- [25] A felperes munkaviszonyának felmondására nem a munkáltató személyében bekövetkezett változás miatt került sor, hanem a jogutódlást követően működéssel összefüggő ok miatt végrehajtott átszervezés miatt. A felmondás jogának nem rendeltetésszerű

- gyakorlása (a munkavállaló jogos érdekének csorbítása, érdekérvényesítési lehetőségének korlátozása, zaklatása, véleménynyilvánításának elfojtása, bosszú) a perben fel sem merült.
- [26] Az Mt. 66. § (2) bekezdés alapján, azaz a munkáltató működésével összefüggő ok miatti munkaviszony felmondás esetén az Mt. 7. § (1) bekezdése és ezzel kapcsolatosan az MK.95. számú állásfoglalás IV. pontja alkalmazása jogszabálysértő, mivel a munkáltató működésébe tartozó ok gazdasági célszerűsége nem vizsgálható.
- [27] Az Mt. 7. § (1) bekezdése szerinti ok nem állt fenn, ennek megállapítása jogszabálysértő, a felperes ilyen okra nem is hivatkozott, bizonyítás erre nem volt.
- [28] A felmondást hónapokkal megelőző elbeszélgetés, tájékoztatás, amely a jogviszonyt érintő változtatások lehetőségére vonatkozott, a munkaviszony megszüntetésére irányuló kifejezett szándékként nem értékelhető, és az alperes magatartása nem ütközött a jóhiszeműség és a tisztesség követelményébe.
- [29] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [30] A felülvizsgálati kérelem megalapozott.
- [31] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül, ezért a konkrét jogszabályhellyel is megjelölt, jogi érveléssel alátámasztott anyagi jogi és eljárásjogi jogszabálysértést vizsgálhatta eljárásában [1/2016. (II.15.) PK vélemény].
- [32] Az alperes ugyan sérelmezte a felülvizsgálati kérelmében, hogy az eljáró bíróságok anélkül vizsgálták az Mt. 7. § (1) bekezdésének a megsértését, hogy erre a felperes a keresetében hivatkozott volna, illetve hogy erre bizonyítást vettek volna fel, e körben azonban eljárásjogi jogszabálysértést a megsértett jogszabályhely megnevezésével nem jelölt meg, így ezen érvelésével a Kúria nem foglalkozhatott.
- [33] A jogerős ítéletet a Pp. 272. § (2) bekezdés alapján jogszabálysértésre hivatkozással lehet a felülvizsgálati kérelemmel támadni. A kollégiumi állásfoglalások nem jogszabályok, így annak megsértésére az alperes alappal a felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozhatott, a bíróságok által történő jogalkalmazás során azonban értékelhető, hogy a kollégiumi állásfoglalásnak megfelelő joggyakorlat alapján döntöttek-e a bíróságok.
- [34] Anyagi jogszabálysértésként az alperes az Mt. 66. § (2) bekezdésére, Mt. 38. § (1) bekezdésére, és az Mt. 7. § (1)

bekezdésére hivatkozott. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban ezért csak azt vizsgálhatta, hogy ezen jogszabályoknak megfelelő döntést hoztak-e a bíróságok.

- [35] Az Mt. 36. § (1) bekezdés alapján a gazdasági egység (anyagi vagy nem anyagi erőforrások szervezett csoportja) jogügyleten alapuló átvételének időpontjában fennálló munkaviszonyból származó jogok és kötelezettségek az átadóról az átvevőre szállnak át. A munkáltató személyében bekövetkező változásra tekintettel történő munkaviszony változatlan és automatikus átszállása nem eredményezi azt, hogy a felek a munkaszerződést ne módosíthatnák akár a munkáltató személyében bekövetkező változásokra tekintettel is (BH1996.504.). Bár az átvevő munkáltató változatlan munkaszerződéssel köteles foglalkoztatni az átadással érintett munkavállalót, de ha a feladatkör vagy más lényeges szerződéses munkafeltétel változik, nincs elzárva attól, hogy a munkaszerződés módosítását kezdeményezze (BH1994.571.).
- [36] Ezen következtetésnek nem mond ellent az Mt. 38. § (1) bekezdésben foglalt rendelkezés sem, miszerint az átvevő munkáltató az átszállást követő tizenöt napon belül köteles írásban tájékoztatni a munkavállalót az Mt. 46. § (1) bekezdésben meghatározott munkafeltételek változásáról. Az eljáró bíróságok jogszabálysértő következtetésre jutottak annak megállapításával, hogy a 46. § (1) bekezdésben nem szereplő munkafeltételekben változás nem következhet be. A tájékoztatási kötelezettség az itt szereplő munkafeltételekre vonatkozik, de a munkáltató nincs elzárva attól, hogy a jogutódlást követően bekövetkező, működési körébe eső változásokra tekintettel a munkaszerződés-módosítást kezdeményezze. Ezért adott esetben az alperes által tett, a jogutódlást megelőzően és követően a részmunkaidőben történő foglalkoztatásra vonatkozó ajánlat nem minősül jogellenesnek, joggal való visszaélésnek. A munkavállaló ugyanis eldöntheti, hogy a megváltozott feltételek között kívánja-e a továbbfoglalkoztatását. Nemleges válasz esetén a jogutód munkáltató az Mt. 66. § (2) bekezdésben foglalt okok közül a működési körben rejlő okra hivatkozással (átszervezés) a munkaviszonyt felmondhatja.
- [37] A perbeli esetben a jogutódlás jogszabály alapján gazdasági társaságba történő beolvadással valósult meg, amely a jogutód munkáltató működésére, szervezeti felépítésére hatással volt, továbbá a felperes munkaviszonyában a munkáltató személyét érintő változást eredményezett, vagyis a munkajogviszonyban jogutódlás következett be. Ez azonban nem eredményezi azt, hogy a megváltozott működési feltételek ellenére a jogutód csak változatlan feltételekkel foglalkoztathatja tovább a jogutódlással érintett munkavállalót. Az pedig nem eredményez joggal való visszaélést, ha a jogutódlást megelőző folyamat során a munkavállalókkal egyeztetést folytatnak a jogutódlást követő foglalkoztatási feltételekről akár a jogelőd, akár a jogutód munkáltató részéről.
- [38] A felperes a jogelődnél fennállt munkaviszonyban nem fogadta el a munkafeltételek (részmunkaidős foglalkoztatás, munkaköri feladatok)

változásáról szóló ajánlatot, a munkaszerződés módosítására ezért nem került sor. Erre tekintettel történt az Mt. 38. § (1) bekezdésben foglalt tájékoztatás, a hatályos munkaszerződésnek megfelelően. Az, hogy a jogutód 2014. második félévétől ismert változásokra tekintettel az alperes működési körében rejlő okból a felperest ezen eredeti munkafeltételeknek megfelelően nem tudta foglalkoztatni és a munkaviszonyát megszüntette, nem minősül a felmondási jog visszaélésszerű gyakorlásának. A bíróságok ezzel ellentétes következtetései jogellenesek.

- [39] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú ítéletet megváltoztatva a felperes keresetét elutasította.

A döntés elvi tartalma

- [40] *A munkáltató személyében bekövetkező változás (jogutódlás) nem eredményezi azt, hogy a megváltozott működési feltételek ellenére a jogutód mindvégig csak változatlan feltételekkel foglalkoztathatja a jogutódlással érintett munkavállalót. Az pedig, hogy a jogutódlás bekövetkezése előtt ismert szervezeti változásokra tekintettel a jogutód munkáltató által folytatott, a munkavállalóval eredménytelen egyeztetések után a jogutódlást követően működési körben rejlő valós okból a munkaviszonyt felmondással megszüntetik, nem minősül a felmondási jog visszaélésszerű gyakorlásának.*

Záró rész

- [41] A Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.
- [42] A felperest megillető munkavállalói költségkedvezmény folytán a le nem rótt kereseti, fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illeték a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. § alapján az állam terhén marad.
- [43] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. június 28.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, dr. Tallián
Blanka s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó
Zsuzsanna s.k. bíró